

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til fødevareministeren:

»Er det regeringens opfattelse, at fiskeriministrenes beslutning på rådsmødet den 30. oktober 1997 om at tillade fiskeri efter rødspætter med et mindstemål på 22 cm, og at reglerne for at fiske rødspætter med redskaber med små masker på 80 mm lempes, er i overensstemmelse med en bæredygtig udvikling af rødspættebestanden i Nordsøen?«

Af Kent Kirk (KF), Lene Espersen (KF), Knud Erik Kirkegaard (KF), Charlotte Antonsen (V), Svend Erik Hovmand (V), Jens Kirk (V) og Bodil Thrane (V).

(Forespørgslen anmeldt 13/11 97. Fremme af forespørgslen vedtaget 20/11 97).

Begrundelse

Kent Kirk (KF):

Den beslutning, der blev truffet på rådsmødet den 30. oktober om bl.a. rødspættefiskeriet, indebærer jo, at man nu vil tillade fiskeri på ungfisk, og at man samtidig vil tillade, at man kan fiske med væsentlig mindre maskestørrelser end det, der generelt er gældende i konsumfiskeriet.

Vi behandlede sagen i Folketingets Europaudvalg flere gange, og det var klart vores opfattelse, at regeringen var parat til at stemme for det beslutningsforslag, som indebærer denne nedsættelse af mindstemålene.

Heldigvis var der er flertal i Europaudvalget, der afviste det. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi her i Folketinget får afklaret, om det er en ny politik, vi oplever fra regeringens side, og

om regeringen finder, at denne beslutning er i overensstemmelse med det, vi normalt kalder et bæredygtigt fiskeri. Det er grunden til, at vi skal have forespørgselsdebatten her i dag.

Besvarelse

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Rådets beslutning den 30. oktober 1997 om de tekniske bevaringsforanstaltninger var konklusionen på et forhandlingsforløb, som begyndte allerede i sommeren 1996.

De tekniske bevaringsforanstaltninger er sammen med TAC og kvoter det vigtigste generelle redskab til at forvalte den løbende fiskeriindsats. Det er også derfor, det fra starten har haft høj prioritet fra dansk side at deltage aktivt og konstruktivt i forhandlingerne vedrørende de tekniske bevaringsforanstaltninger, og oven i købet har vi gjort det i en løbende dialog med hele fiskerierhvervet.

På en række områder har vi også fra dansk side påvirket de forskellige kompromisforslag i en gunstig retning, bl.a. nåede vi en tilfredsstillende løsning for Danmarks meget vigtige industrifiskeri.

Som helhed mener jeg, at de nye tekniske bevaringsforanstaltninger er forsøg på at komme nogle alvorlige mangler i fiskeripolitikken til livs. Jeg tænker her på ændringer af reglerne for discard, som vil reducere omfanget af dette problem, på indførelsen af 1-nets-reglen med nødvendige undtagelser og nye krav til tekniske udførelser af redskaber, som vil give øget selektivitet.

Det var den danske linje under forhandlingerne at forsøge at sætte et højt niveau for kriterierne i bevaringspolitikken, bl.a. med større vægt på generelle forøgelse af maskemålene og indførelse af mere selektive redskaber i flere fiskerier.

Rådets beslutning lever efter regeringens opfattelse ikke op til de danske ønsker på tre områder: Udvidelsen af grænsen for bomtrawlerfiskeriet mod nord, maskestørrelsen for fladfisk i trawlerfiskeriet i den sydlige Nordsø og mindstestørrelsen for rødspætter. Beslutningen på disse punkter er klart ikke den bedste vej at gå i en situation, hvor bestræbelserne jo går ud på at opnå øget bæredygtighed, og hvor der samtidig er grund til at være bekymret over udviklingen af rødspættebestanden i Nordsøen.